

Arrest

nr. 324 659 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. DETHIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 16 januari 2022 België binnen met hun paspoort en verzoeken op 18 januari 2022 om internationale bescherming. Op 27 september 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U woonde vanaf uw geboorte tot 2005 in Oporapa, waarna u verhuisde naar Meissen. Op 4 januari 2017 verhuisde u naar Soacha. Op 21 februari 2021 ging u opnieuw in Meissen wonen, waar u verbleef tot uw vertrek uit Colombia.

Op 6 maart 2015 stond u op straat voor uw huis te praten met uw huidige partner J(...) I(...), zijn halfbroer L(...) F(...) O(...) O(...) en uw ex-partner F(...) G(...) E(...). Jullie werden aangesproken door 2 personen, die jullie vroegen of jullie deel wilden uitmaken van een groepering. Jullie hebben hier nee op geantwoord, waarna de mannen vertrokken. U werd op 9 maart 2016 bedreigd op uw werk door twee personen van "Los Bernabé", een onderdeel van de FARC. Deze twee personen zeiden u dat u moest vertrekken en intimideerden u. Op 20 april 2016 werd E(...) vermoord terwijl hij aan het werk was als straatverkoper. Op de wake van E(...) werd u opnieuw bedreigd. Op 26 april 2016 was u samen met uw broer op weg naar de winkel, toen er een zwarte auto recht op jullie afkwam. Uw broer kon u de stoep op duwen en daardoor een aanrijding vermijden. Op 6 december 2016 ontvingen jullie een pamflet met als afzender Los Bernabé met de volgende boodschap: "We zullen jullie vermoorden omdat u onze bevelen niet opvolgt." U verhuisde dan met uw partner op 4 januari 2017 naar Soacha om aan uw problemen te ontkomen. Op 8 januari 2017 werd L(...) F(...), de halfbroer van J(...) I(...), vermoord. Hij had een pamflet met dezelfde bedreiging om het gebied te verlaten gekregen, maar had daar geen gevolg aan gegeven. Later werden ook zijn broer J(...) en zijn moeder M(...) L(...) vermoord, omdat zij klacht hadden ingediend voor de moord op L(...) F(...) en de wijk niet hadden verlaten. In 2017, 2018 en 2019 ging u een aantal maanden in het buitenland werken in Panama Stad en Madrid. J(...) I(...) bleef in Soacha om voor uw zoon te zorgen. Op 21 februari 2021 verhuisden jullie terug naar Meissen. Op 6 november 2021 ontvingen jullie een tweede pamflet waarin stond dat jullie moesten vertrekken voor 24 december of dat ze jullie anders zouden vermoorden.

U heeft uiteindelijk samen met uw partner en zoon Colombia verlaten op 4 december 2021 om naar Spanje te reizen. U probeerde hier asiel aan te vragen, maar er waren lange wachttijden en er werd u verteld dat u 60 euro per persoon diende te betalen om sneller aan de beurt te komen. Omdat u dit voorstel niet vertrouwde, reisde u naar België op 12 januari 2022 om hier op 18 januari 2022 internationale bescherming aan te vragen samen met uw huidige partner J(...) I(...) O(...) M(...) (DVZ (...), CGVS (...)). Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw zoon (origineel), de geboorteakte van uw zoon (kopie), uw diploma (kopie), een registratie van interne verplaatsing in de Registro Único de Víctimas (kopie), een foto van het graf van E(...) (kopie), de overlijdensakte van E(...) (kopie) en een krantenartikel over de moord op E(...) (kopie).

Uw ouders reisden samen met uw broer naar België op 28 september 2022, en verzochten hier ook om internationale bescherming. Uw schoonzus reisde hen achterna en arriveerde in België op 1 november 2022. Zij beroepen zich op geheel andere gronden in hun verzoek, en anderzijds roept u geen vrees in omwille van de problemen die zij voorhouden. Uw moeder (DVZ (...), CGVS (...)) kwam hier te overlijden, uw vader (DVZ (...), CGVS (...)), broer (DVZ (...), CGVS (...)) en schoonzus (DVZ (...), (...)) verblijven nog in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U vermeldde aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u depressiesymptomen vertoonde waardoor u zich terneergeslagen voelde en niet meer in leven wilde zijn (NPO p. 1). U legde echter geen medische attesten neer, noch toonde u aan dat uw problemen van dermate ernstige aard zouden zijn dat u in het kader van uw procedure om internationale bescherming niet bij machte mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen. U bevestigde in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen (NPO p. 1) en het persoonlijk onderhoud verliep op normale wijze. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u zich goed en rustig voelde en dat er gedurende het persoonlijk onderhoud naar u geluisterd werd en geduldig met u omgegaan werd op momenten dat u het even moeilijk had (NPO p. 19).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u en uw partner omwille van een poging tot rekrutering van Los Bernabé in 2015 naderhand meermaals door hen met de dood bedreigd werden en als gevolg daarvan een ernstig risico lopen bij terugkeer naar Colombia, om onderstaande redenen. Tegenstrijdigheden met beschikbare informatie:

- Beperkte kennis omtrent de groep die u bedreigt. Jullie verklaren dat Los Bernabé een onderdeel van de FARC is (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 3, 7, 10, 11). Jullie stellen ook tijdens het persoonlijk onderhoud dat het om een gewapende groepering gaat en niets met drugshandel te maken heeft (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 15). Deze stellingen staan lijnrecht tegenover beschikbare informatie waaruit blijkt dat dit een kleine criminele bende was, die zich bezighield met illegale drugshandel, diefstallen en moorden ter verdediging van hun territorium in Ciudad Bolívar in Bogotá (zie blauwe map: artikel Fiscalía 8 Augustus 2017).
- Bedreigingen door de groep blijven doorgaan na het ontbinden van de groep. Ze zouden jullie hebben proberen rekruteren in 2015, en vervolgens bedreigd hebben omdat jullie daar niet op ingingen van 2016 tot 2021 (NPO p. 18). Op 25 mei 2017 werden de vermoedelijke leider, José Bernabé Cortés Murcia, en 14

andere leden echter opgepakt en op 2 augustus 2017 werd de vermoedelijke leider van de huurmoordenaars opgepakt. Met de arrestatie van Martha Patricia González op 9 oktober 2017 slaagden de Colombiaanse autoriteiten erin om de gehele criminele bende op te rollen (zie blauwe map). Dat jullie van deze bende dan in 2021 nog een pamflet zouden hebben ontvangen en dat jullie menen deze bende in de toekomst nog te vrezen terwijl zij reeds in 2017 ontmanteld werden, is weinig geloofwaardig.

- Jullie verklaringen over de problemen en het overlijden van E(...) verschillen van het artikel dat jullie daarover indienden. In het artikel staat namelijk dat E(...) vermoord werd langs een gokautomaat, nadat hij geagiteerd een winkel was binnengelopen om zich te verstoppen voor de persoon die hem uiteindelijk neerschoot (document 5). Jullie verklaren echter dat hij bij een slager om het leven werd gebracht, waar hij naartoe was gegaan om geld te wisselen (NPO p. 14, NPO J(...) I(...) p. 11). Ook stellen jullie dat E(...) nooit eerdere problemen had, dus dat zijn moord wel gelinkt moet zijn aan de poging tot rekrutering en de eerdere bedreigingen door Los Bernabé die u had ontvangen (NPO p. 15, NPO J(...) I(...) p. 11). In het artikel staat echter dat verschillende burens verklaarden dat de moordenaar hem al jaren aan het zoeken was (document 5).

Tegenstrijdigheden in jullie onderlinge verklaringen:

- J(...) I(...) en u geven tegenstrijdige verklaringen over de poging tot rekrutering door Los Bernabé. J(...) I(...) verklaart dat zij slechts gevraagd hebben om lid te worden van 'een organisatie waardoor we een beter land zouden worden' (NPO J(...) I(...) p. 10). Zij zouden dit niet verder toegelicht hebben of geprobeerd hebben jullie te overtuigen en na jullie weigering zouden ze gewoon vertrokken zijn (NPO J(...) I(...) p. 9). U verklaart echter dat deze personen, nadat jullie niet ingingen op hun voorstel, jullie wél probeerden te overtuigen door verschillende dingen aan te bieden (NPO p. 12).

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de inhoud van het eerste pamflet. Zoals J(...) I(...) het beschrijft zou het pamflet louter jullie dood hebben aangekondigd omdat jullie niet op de rekrutering zijn ingegaan, terwijl de inhoud volgens u een eis was om de wijk te verlaten (NPO J(...) I(...) p. 11, NPO p. 16). Gevraagd over deze tegenstelling zegt J(...) I(...) dat hij dit niet vermeld had omdat hij alleen maar gepraat heeft over wat hij zich goed kon herinneren (NPO J(...) I(...) p. 15). Eerder in het persoonlijk onderhoud spreekt hij echter in detail en uitvoerig over de opmaak van deze brief (NPO p. J(...) I(...) 11). Dat hij de opmaak van deze brief zo goed voor de geest kan halen, maar de centrale boodschap erop niet, is niet geloofwaardig.

- Incoherente verklaringen over (het gebrek aan) pogingen om hulp van de overheid in te roepen. Jullie verklaren dat jullie geen klacht indienden van de bedreigingen bij de Colombiaanse autoriteiten omdat jullie bang waren voor represailles, aangezien de politie volgens jullie zou samenwerken met de FARC (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 12, 13). Jullie zien de moorden op J(...) (broer van L(...) F(...)) en M(...) L(...) (moeder van L(...) F(...)), nadat zij klacht zouden hebben ingediend bij de Fiscalía, als bewijs voor deze overtuiging, een overtuiging die jullie overigens reeds hadden vóór hun overlijdens aangezien jullie uit angst voor represailles ook geen klacht indienden van de moord op L(...) F(...), toen deze familieleden nog in leven waren (NPO J(...) I(...) p. 12, 13).

Ten eerste kan u niet hard maken dat zij effectief vermoord werden omwille van het indienen van een klacht. Dat is namelijk louter een bewering, die ook niet gesteund wordt door de krantenartikels die jullie zelf indienden, waarin vermeld wordt dat de motieven voor de moorden op J(...) en M(...) L(...) onbekend zijn (document 4 J(...) I(...)).

Ten tweede is het volstrekt onlogisch dat jullie, in de veronderstelling dat de politie corrupt is, het eerste pamflet wél overhandigd hebben aan de politie zodat zij iets met dit pamflet zouden doen (NPO p. 16, NPO J(...) I(...) p. 11). Gewezen op deze tegenstrijdigheid verklaren jullie dat jullie dit overhandigd hebben aan de politie omdat dit geen officiële klacht was en jullie toch uit de wijk zouden vertrekken (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 13). Door het overhandigen van dit pamflet met de vraag er iets mee te doen maakten jullie de feiten echter duidelijk kenbaar bij de politie, waardoor zij, indien zij zoals jullie geloven in contact zouden staan met de FARC, deze op de hoogte zouden kunnen brengen van jullie melding.

Ten derde blijkt bovendien uit informatie van de Fiscalía dat zij er in 2017 in slaagden om de hele bende Bernabé op te rollen (zie blauwe map), waardoor helemaal geen geloof kan worden gehecht aan uw stellingen dat de politie met deze bende zou samenwerken.

De voorgehouden houding en handelswijze van Los Bernabé is weinig aannemelijk:

- Onduidelijk waarom Los Bernabé net u, J(...) I(...), E(...) en L(...) F(...) wenste te rekruteren. Geen van jullie kende de personen die jullie een voorstel deden en zij gaven zelf ook geen verklaring waarom zij net jullie in de organisatie wensten in te lijven (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Zij zouden bovendien niet enkel jullie, maar meerdere personen in de wijk een voorstel hebben gedaan om lid te worden van hun groepering (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 10). Dat zij jullie kennelijk willekeurig uitkozen en dit aanbod ook aan vele andere personen deden, maar daarna wel de moeite doen om specifiek jullie te bedreigen van 2016 tot 2021 houdt geen steek.

- De door u vooropgestelde manier waarop Los Bernabé opereert ontbeert logica. De rekrutering die aan de oorsprong van al jullie problemen zou liggen had nauwelijks iets om het lijf. Jullie kregen enkel een eenmalig vaag voorstel om deel te worden van een groepering, zonder dat verduidelijkt werd wat dit dan zou inhouden (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 9, 10). Toen jullie weigerden om op het voorstel in te gaan zouden de personen zeer rustig gebleven zijn en gewoon vertrokken zijn zonder verdere dreigingen of andere

opmerkingen (NPO J(...) I(...) p. 9, 10). Jullie hebben aanvankelijk dan ook niet veel belang gehecht aan dit incident en hadden niet gedacht dat jullie naar aanleiding van dit gesprek enige problemen zouden ondervinden (NPO p. 14, NPO J(...) I(...) p. 10). Op geen enkel moment zijn jullie later opnieuw gecontacteerd met de vraag om lid te worden of heeft u meer informatie gekregen over hun aanbod (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Het verloop van deze rekrutering valt niet te rijmen met de reactie van Los Bernabé na jullie weigering om op dit aanbod in te gaan. Zo zouden de andere personen die samen met jullie het aanbod van Los Bernabé kregen in 2016 en 2017 door deze groepering vermoord zijn en werden jullie jarenlang lastigvallen en bedreigd om de wijk te verlaten (NPO p. 9, 10, NPO J(...) I(...) p. 7). Het is volstrekt onlogisch dat zij zo langdurig en gewelddadig zouden optreden omwille van jullie weigering van een aanbod dat jullie op een zodanig vage en vrijblijvende manier werd gedaan.

- *Vreemde chronologie van de bedreigingen.* J(...) I(...) verklaart dat jullie het voorstel van Los Bernabé kregen op 6 maart 2015 (NPO J(...) I(...) p. 7). Het duurde dan echter tot 9 maart 2016, een jaar later dus, totdat u een eerste bedreiging van Los Bernabé kreeg om te vertrekken (NPO p. 9). De eerste keer dat zij J(...) I(...) bedreigden dateerde van nóg later, namelijk van 6 november of 6 december 2016 met het gezamenlijk pamflet dat jullie ontvingen (NPO p. 9, NPO J(...) I(...) p. 14). Jullie hebben vanaf 6 maart 2015 tot de eerder genoemde data niets meer gehoord van Los Bernabé (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Dat zij jullie zo lang met rust laten om dan ineens te gaan dreigen dat jullie het gebied dienen te verlaten is hoogst opmerkelijk.

- *Onduidelijke motieven van de bedreigers.* Bovendien kunnen jullie niet verklaren waarom Los Bernabé van u en J(...) I(...) eiste dat u Meissen diende te verlaten. Hoewel hun oorspronkelijke doel zou zijn geweest om jullie te rekruteren, bestonden alle latere bedreigingen namelijk uit een eis het gebied te verlaten. Wanneer hierover bevraagd geven zowel u als J(...) I(...) aan dit niet te weten (NPO p. 13, NPO J(...) I(...) p. 13), een verklaring die niet kan volstaan om de hernieuwde interesse van Los Bernabé te kaderen.

Het complete gebrek aan uniformiteit in het optreden van Los Bernabé is eveneens opmerkelijk. Zo kregen u en J(...) I(...) meerdere herinneringen dat Los Bernabé jullie zou vermoorden indien jullie niet naar hun bevelen zouden luisteren, terwijl zij L(...) F(...) al na 1 waarschuwing om het leven brachten (NPO J(...) I(...) p. 12). Hierover bevraagd stellen jullie dat jullie aan dit lot konden ontkomen door te verhuizen (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 16). Na de bedreiging die u op uw werk kreeg op 9 maart 2016 bent u echter niet verhuisd. Ook toen u opnieuw bedreigd werd op de wake van E(...) op 22 april 2016 bent u niet verhuisd. Het is pas na een derde uitdrukkelijke bedreiging, het incident op 26 april 2016 waarbij u bijna door een auto aangereden werd niet meegerekend omdat hier toen geen mondelinge of schriftelijke boodschap werd overgebracht, dat u gevolg heeft gegeven aan deze bedreigingen door samen met J(...) I(...) op 4 januari 2017 te verhuizen naar Soacha (NPO p. 9, NPO J(...) I(...) p. 7). Jullie verhuis naar Soacha kan dan ook niet verklaren waarom Los Bernabé anders optrad tegen jullie, aangezien deze niet onmiddellijk na de start van de bedreigingen plaatsvond. Ook nadat jullie in 2021 terugkeerden naar Meissen, kregen jullie louter een waarschuwing dat jullie dienden te vertrekken in de vorm van een pamflet (NPO p. 10, NPO J(...) I(...) p. 7). Het is maar weinig aannemelijk dat Los Bernabé t.o.v. E(...) en L(...) F(...) vrijwel meteen hardhandig optrad, maar dat J(...) I(...) en u meerdere en louter herinneringen kregen om jullie te schikken naar hun eisen.

Ook wordt jullie vrees om vermoord te zullen worden door Los Bernabé niet weerspiegeld in jullie gedrag:

- *Jullie bleven na het begin van de bedreigingen nog 10 maanden in Meissen wonen en keerden in 2021 terug naar deze plaats ondanks jullie voorgehouden vrees.* U kreeg een eerste bedreiging om het gebied te verlaten op 9 maart 2016, waarna u verklaarde heel bang te zijn geweest (NPO p. 12, 13). Op 22 april 2016 werd u aan deze boodschap herinnerd en op 26 april 2016 kon u ternauwernood aan een aanrijding ontsnappen (NPO p. 15, 16). Ondanks al deze incidenten, die bovendien korte tijd na elkaar plaatsvonden, bent u echter op dezelfde plek in Meissen blijven wonen tot 4 januari 2017. Tussen 2017 en 2021 zouden jullie dan door Los Bernabé met rust gelaten zijn omdat jullie Meissen hadden verlaten (NPO J(...) I(...) p. 14). J(...) I(...) geeft aan dat deze terugkeer omwille van financiële redenen was (NPO J(...) I(...) p. 7), maar indien jullie werkelijk vreesden voor jullie leven en dat van jullie gezin, en jullie omwille van deze incidenten al sinds 2017 de intentie hadden om het land te verlaten (NPO J(...) I(...), p. 13, 14), kan verwacht worden dat jullie een andere oplossing hadden gezocht dan terug te keren naar de wijk waar jullie al deze problemen meemaakten en in de wetenschap dat jullie uitdrukkelijk gezegd werd dat jullie vermoord zouden worden als jullie deze plek niet zouden verlaten.

- *Lang gewacht om het land te verlaten.* J(...) I(...) geeft aan dat jullie al sinds 2017, namelijk sinds uw eerste reis naar Panama Stad, de intentie hadden om samen het land te verlaten omwille van de bedreigingen (NPO J(...) I(...) p. 13, 14). Jullie zijn echter pas uit Colombia vertrokken op 5 december 2021. Jullie verklaren dat jullie enkel samen Colombia zouden verlaten en dat het door de longproblemen van J(...) (volgens J(...) I(...)) of een gebrek aan financiële middelen (volgens u) niet mogelijk was om eerder te vertrekken (NPO p. 17, 18, NPO J(...) I(...) p. 14). Het is moeilijk te geloven dat er in de 4 jaar sinds jullie de intentie hadden om te vertrekken geen eerder moment was waarop de gezondheid van J(...) of jullie financiële toestand het toeliet om samen uit Colombia te vertrekken. Het is bovendien opmerkelijk dat jullie, net wanneer jullie een nieuw pamflet kregen na een periode van 4 jaar zonder problemen opeens wel in staat zijn om binnen de maand te vertrekken.

Jullie kunnen de link tussen jullie voorgehouden problemen en de overlijdens van E(...) en L(...) F(...) niet afdoende bewijzen:

- Jullie verklaren dat E(...) en L(...) F(...) door Los Bernabé vermoord werden en dat dit in het geval van L(...) F(...) was omwille van zijn weigering om het gebied te verlaten (NPO p. 15, 17, NPO J(...) I(...) p. 11, 13). Jullie dienen krantenartikelen over hun moorden in om dit argument te staven. Hoewel het CGVS de overlijdens van E(...) en L(...) F(...) niet betwist, kan noch uit jullie verklaringen, noch uit de krantenartikelen vastgesteld worden dat zij vermoord werden door Los Bernabé omwille van de redenen die jullie vermelden. Jullie kunnen zelf ook niet afdoende toelichten waarom jullie deze link vermoeden. Wat het overlijden van E(...) betreft motiveren jullie dat dit gelinkt zou zijn met jullie problemen omdat u bedreigingen ontving (NPO p. 15, NPO J(...) I(...) p. 11). Dit is echter een appreciatie die jullie achteraf aan de feiten hebben gegeven, u verklaart immers op de dag van zijn overlijden aan de politie verteld te hebben dat u niets wist over enige problemen die hij zou hebben gehad en ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u nog eens dat u geen idee heeft over de aanleiding van zijn moord (NPO p. 14, 15). Jullie verklaren verder dat L(...) F(...) hetzelfde pamflet als jullie ontving en om het leven werd gebracht omdat hij de wijk niet verliet (NPO p. 17, NPO J(...) I(...) p. 12). Dat L(...) F(...) dat pamflet effectief ontvangen zou hebben is echter een blote bewering, die niet geverifieerd kan worden. U verklaart bovendien later in het persoonlijk onderhoud niet te weten door wie en omwille van welke problemen L(...) F(...) vermoord werd (NPO p. 17), waarmee u zelf geen blijk geeft van geloof in de gemeenschappelijke oorsprong en gemeenschappelijke daders van jullie problemen.

Volledigheidshalve worden de problemen die u, uw partner en uw familie in uw jeugd kenden ook even kort aangestipt:

- U bent in 2005 intern verplaatst uit Oporapa, nadat de guerrilla jullie huis heeft ingenomen. Bij deze aanval heeft uw vader ernstige verwondingen opgelopen door een handgranaat die naast hem ontplofte. Hierna verhuisden jullie naar Meissen, waarna u de volgende 16 jaar geen problemen kende met de guerrilla (NPO p. 10). Aangezien deze problemen dus geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en er in verband met deze problemen niets meer gebeurd is sinds u verhuisd bent naar Meissen, kan u op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

- Uw partner is tweemaal intern verplaatst, een eerste keer toen hij 5 jaar was en een tweede keer toen hij 10 jaar was. Hij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud na te verhuizen geen problemen meer te hebben gehad met de guerrilla en de paramilitairen (NPO J(...) I(...) p. 8, 9). Aangezien deze problemen dus geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en er in verband met deze problemen niets meer gebeurd is sinds zijn verhuis naar Meissen, kunnen jullie op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

U maakt niet aannemelijk dat de asielmotieven waarvoor uw moeder, vader, broer en schoonzus Colombia ontvlucht zijn gelinkt zijn aan jullie problemen.

- Vage verklaringen over problemen familie. U verklaart dat uw familieleden Colombia ontvlucht zijn omwille van dezelfde bedreigingen die jullie hebben ontvangen en verwijst naar een incident waarbij uw vader ontvoerd en aan een verlichtingspaal vastgebonden werd (NPO p. 6). Later in het interview zegt u echter dat u geen idee heeft om welke reden uw vader toen ontvoerd en vastgebonden is geweest (NPO p. 19). J(...) I(...) benoemt de ontvoering van uw vader ook als de reden van hun vertrek, maar wanneer gevraagd naar de reden waarom uw vader ontvoerd werd zegt hij eveneens dit niet te weten (NPO J(...) I(...) p. 5, 6). Dit zijn op zich al erg vage verklaringen om deze gemeenschappelijke aard van jullie problemen te kaderen. Bovendien is het vreemd dat u en uw partner niet meer over hun problemen kunnen vertellen, aangezien jullie nog altijd contact hebben met uw vader en uw broer en uw vader in België zelfs bij u inwoont (NPO p. 2).

- Jullie verklaringen stemmen niet overeen met verklaringen familieleden. Jullie familieleden vermelden bij DVZ ook dit incident waarbij uw vader ontvoerd en vastgebonden werd, maar koppelen ook nog vele andere en meer recente problemen aan hun vertrek. Uw ouders, broer en schoonzus vermelden tegenover DVZ bovendien niets over een gemeenschappelijke link tussen jullie problemen: uw vader weet niet waarom de militanten hem willen vermoorden (vragenlijst CGVS L(...) Fr(...) dd. 5 december 2022, afdeling 3.5.), uw moeder zegt dat zij, uw vader, uw broer en uw schoonzus afgeperst werden omdat zij een winkeltje hadden (vragenlijst CGVS S(...) P(...) dd. 5 december 2022, afdeling 3.5) en uw broer en schoonzus vermelden algemene bedreigingen naar de familie en henzelf, zonder te concretiseren waarom zij en uw familie bedreigd werden (vragenlijst CGVS J(...) A(...) dd. 28 april 2023, afdeling 3.5, vragenlijst CGVS M(...) C(...) dd. 29 november 2022, afdeling 3.5).

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen.

- Ten eerste dient te worden onderstreept dat documenten slechts een ondersteunende rol kunnen spelen door geloofwaardige verklaringen te bevestigen, waar in casu geen sprake van is.

- U legt uw diploma (document 4), paspoort (document 1), het paspoort van uw zoon (document 2) en de geboorteregistratie van uw zoon (document 6) neer, alsook het paspoort van uw partner (document J(...) I(...) 1). Er dient echter op gewezen te worden dat deze document enkel jullie identiteit en uw onderwijsniveau staven, elementen die in deze beslissing niet worden betwist.

- U legt een uittreksel van het *Registro Único de Víctimas* neer van een interne verplaatsing in 2005 (document 3) en de interne verplaatsing van uw partner in 2003 (document J(...) I(...) 3). Aangezien deze interne verplaatsingen geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en u tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde dat u na uw verhuis naar Meissen geen verdere problemen heeft gehad omtrent deze gebeurtenissen (NPO p. 10, NPO J(...) I(...) p. 8), heeft dit uittreksel geen andere impact op de bovenstaande argumenten.
- U legt de overlijdensakte (document 8), en een foto van het graf van F(...) G(...) E(...) (document 7) en een krantenartikel over zijn overlijden neer (document 5). Deze documenten slagen er enkel in om zijn gewelddadig overlijden op 20 mei 2016 vast te stellen, wat door het CGVS niet betwist wordt. Nergens blijkt uit deze documenten echter dat zijn overlijden veroorzaakt zou zijn door Los Bernabé, daar de overlijdensakte enkel een gewelddadige dood vermeldt, zonder meer. Ook het krantenartikel vermeldt geen oorzaak of daders van zijn moord. Deze documenten kunnen dus geenszins bewijzen dat E(...) vermoord werd omwille van problemen met Los Bernabé.
- De krantenartikels over de moorden op L(...) F(...), J(...) en M(...) L(...) (document J(...) I(...) 4) slagen er enkel in om hun overlijdens vast te stellen en te dateren, wat door het CGVS niet wordt betwist. In de krantenartikels wordt vermeld dat de daders en de motivatie achter de moorden een raadsel zijn omdat deze personen met niemand problemen hadden. Deze documenten kunnen uw beweringen dat zij vermoord werden door Los Bernabé omdat zij niet uit de wijk wouden verhuizen dan ook niet ondersteunen.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadagroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit

de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker – i.e. de partner van verzoekster –, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U woonde vanaf uw geboorte tot uw 5e in Cabrera. U verhuisde daarna naar San Joaquin, waar u tot uw 10e verbleef. Hierna verhuisde u naar Meissen. U woonde sinds 28 augustus 2016 samen met uw huidige partner M(...) F(...) D(...) P(...) (DVZ (...), CGVS (...)) en haar zoon J(...) S(...) D(...) P(...) (DVZ (...)). Op 4 januari 2017 verhuisde u naar Soacha. Op 21 februari 2021 ging u opnieuw in Meissen wonen, waar u verbleef tot uw vertrek uit Colombia.

Op 6 maart 2015 stond u voor het huis van M(...) F(...) op straat te praten met M(...) F(...), uw halfbroer L(...) F(...) en de ex-partner van M(...) F(...), F(...) G(...) E(...). Jullie werden aangesproken door 2 personen, die jullie vroegen of jullie deel wilden uitmaken van een groepering. Jullie hebben hier nee op geantwoord, waarna de mannen vertrokken. M(...) F(...) werd op 9 maart 2016 bedreigd op haar werk door twee personen van Los Bernabé, een onderdeel van de FARC. Zij intimideerden haar en zeiden dat ze moest vertrekken uit de wijk. Op 20 april 2016 werd E(...) vermoord terwijl hij aan het werk was als straatverkoper. Op de wake van

E(...) werd M(...) F(...) opnieuw bedreigd. Op 26 april 2016 was M(...) F(...) met haar broer op weg naar een winkel, toen er een zwarte auto recht op hen afkwam. De broer van M(...) F(...) kon haar de stoep op duwen en daardoor een aanrijding vermijden. Op 28 augustus 2016 begonnen u en M(...) F(...) een relatie en gingen jullie samenwonen bij de ouders van M(...) F(...). Op 6 december 2016 ontvingen jullie een pamflet met als afzender Los Bernabé, met de volgende boodschap: 'We zullen jullie vermoorden omdat u onze bevelen niet opvolgt.' U verhuisde dan met uw partner op 4 januari 2017 naar Soacha om aan uw problemen te ontkomen. Op 8 januari 2017 werd uw halfbroer L(...) F(...) vermoord. Hij had een pamflet met dezelfde bedreiging om het gebied te verlaten gekregen, maar had daar geen gevolg aan gegeven. Later werden ook zijn broer J(...) en zijn moeder M(...) L(...) vermoord, omdat zij klacht hadden ingediend voor de moord op L(...) F(...) en de wijk niet hadden verlaten. In 2017, 2018 en 2019 ging M(...) F(...) een aantal maanden in het buitenland werken in Panama Stad en Madrid. U bleef in Soacha om voor haar zoon te zorgen. Op 21 februari 2021 verhuisden jullie terug naar Meissen. Op 6 november 2021 ontvingen jullie een tweede pamflet waarin stond dat jullie moesten vertrekken vóór 24 december of dat ze jullie anders zouden vermoorden. U heeft uiteindelijk Colombia verlaten samen met uw partner en haar zoon op 4 december 2021 om naar Spanje te reizen. U probeerde hier asiel aan te vragen, maar er waren lange wachttijden en er werd u verteld dat u 60 euro per persoon diende te betalen om sneller aan de beurt te komen. Omdat u dit voorstel niet vertrouwde, reisde u naar België op 12 januari 2022 om hier op 18 januari 2022 internationale bescherming aan te vragen samen met uw partner. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), de overlijdensakte van F(...) G(...) E(...) (kopie), een registratie van interne verplaatsing in de registro Único de Víctimas van (kopie) en krantenartikels betreffende de moorden op uw halfbroer L(...) F(...), zijn broer J(...) en hun moeder M(...) L(...) (kopie). Uw schoonouders reisden samen met uw schoonbroer naar België op 28 september 2022, en verzochten hier ook om internationale bescherming. De partner van uw schoonbroer reisde hen achterna en arriveerde in België op 1 november 2022. Zij beroepen zich op geheel andere gronden in hun verzoek, en anderzijds roept u geen vrees in omwille van de problemen die zij voorhouden. Uw schoonmoeder (DVZ (...), CGVS (...)) kwam hier te overlijden, uw schoonvader (DVZ (...), CGVS (...)), schoonbroer (DVZ (...), CGVS (...)) en de partner van uw schoonbroer (DVZ (...), CGVS (...)) verblijven nog in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Omdat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen beroept als uw partner M(...) F(...) D(...) P(...) (DVZ (...), CGVS (...)), kan de beslissing genomen in haar dossier hier hernomen worden:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota van 16 december 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen of de synthesesamenvatting. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het

verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesesamenvatting zal neerleggen of van de synthesesamenvatting. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partijen hebben de Raad middels een schrijven ontvangen op 31 december 2024 gemeld dat zij bezwaar maken tegen de behandeling van hun dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 60 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, dat op 11 mei 2011 is gesloten te Istanbul (hierna: het Verdrag van Istanbul) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de adjunct-commissaris een beoordelingsfout heeft gemaakt.

De verzoekende partijen citeren enkele van de door hen geschonden geachte bepalingen en geven een theoretische toelichting aangaande het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formele motiveringsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verder gaan zij in op hun kwetsbaar profiel en stellen zij dat verzoekster mentale gezondheidsproblemen vertoont, waarbij zij verwijzen naar een psychologisch attest gevoegd bij hun verzoekschrift (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4). De verzoekende partijen menen dat er rekening gehouden moest worden met deze kwetsbaarheid bij de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming. Tevens stellen zij dat “het feit dat zij reeds interne vluchtelingen zijn” enerzijds een invloed heeft op hun mentale gezondheid en anderzijds op hun vermogen om om te gaan met de bedreigingen waarmee zij worden geconfronteerd. Bovendien, zo stellen de verzoekende partijen, hebben het ontbreken van een stabiele basis

in hun nieuwe stad en de bijkomende economische en sociale gevolgen van hun interne vlucht, hen kwetsbaarder gemaakt voor gewapende groepen die in de regio actief zijn.

Vervolgens gaan de verzoekende partijen in op de daden van vervolging waarvan zij het slachtoffer zouden zijn geworden en stellen zij dat er geen bescherming is door de autoriteiten in Colombia. Zij stellen dat, hoewel zij een dreigpamflet overhandigden aan de politie in 2016, zij geen enkele steun of opvolging ontvingen en dit voor hen de ondoeltreffendheid van de politie om hun veiligheid te waarborgen bevestigde. De verzoekende partijen voegen hieraan toe dat *“hun ervaring van gedwongen verplaatsing en het gebrek aan bescherming door de autoriteiten”* een blijvende impact hebben gehad, waardoor hun angst voor represailles bij het vragen om officiële bescherming werd versterkt.

De verzoekende partijen betogen voorts, aangaande de tegenstrijdigheden in hun verklaringen met beschikbare informatie, dat zij de *“vaststelling van het CGVS met betrekking tot de vermeende ontmanteling van Los Bernabé niet begrijpen”*. Zij stellen dat uit later verschenen persartikels duidelijk blijkt dat Los Bernabé nog steeds actief was in Ciudad Bolívar na 2017 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5). Zij lichten toe dat hierin bevestigd wordt dat de groepering niet alleen is blijven bestaan, maar ook actief betrokken bleef bij gewelddadige en criminele activiteiten en de arrestaties van enkele leden niet hebben geleid tot een volledige ontbinding van de bende. *“Door ervan uit te gaan dat Los Bernabé in 2017 volledig zou zijn ontmanteld en vervolgens de beslissing grotendeels te baseren op de aanname dat verzoekers hierover onwaarheden zouden hebben verkondigd, kan de beslissing van het CGVS niet als gerechtvaardigd worden beschouwd”*, zo betogen de verzoekende partijen verder. Zij voeren aan dat, door deze foutieve aanname van ontmanteling aan te nemen als fundament voor de beoordeling van de geloofwaardigheid, een cruciale kwetsbaarheid in de analyse van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) wordt blootgelegd. De verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de adjunct-commissaris, door zich uitsluitend op verouderde gegevens te baseren en na te laten om de voortdurende dreiging van Los Bernabé als gewapende groep te verifiëren, zijn verplichtingen inzake zorgvuldigheid en samenwerking bij de bewijsbeoordeling niet heeft nageleefd. Bovendien heeft de adjunct-commissaris het ontbreken van een link tussen de FARC en Los Bernabé niet aangetoond, zo menen de verzoekende partijen. Zij voegen hierover een artikel bij (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 7) en betogen dat de voortdurende aanwezigheid van beide groepen in dezelfde regio suggereert dat de FARC-dissidenten mogelijk, op zijn minst, de aanwezigheid van lokale bendes tolereren of zelfs met hen samenwerken.

Aangaande de tegenstrijdigheden rondom de dood van E. verwijzen de verzoekende partijen naar de notities van hun persoonlijk onderhoud en stellen zij niet te kunnen begrijpen waarom deze verklaringen niet consistent zouden zijn met de tekst van het neergelegde persartikel dat vermeldt dat E. werd vermoord in een handelszaak en dat zijn lichaam zich naast een gokmachine bevond. Bovendien zijn zij van mening dat in het persartikel niet wordt vermeld dat E. al lange tijd gezocht werd en stellen zij dat *“het feit dat een van de bewoners dacht dat E. al jarenlang gezocht werd door zijn moordenaars”*, niet betekent dat dit waar is. Zij stellen dat wat uit het artikel blijkt, is dat E. bedreigd werd - door Los Bernabé -, dat hij wist dat hij vermoord zou worden en zijn houding het gevoel toont dat hij wist wie voor hem kwam.

Wat betreft de inconsistenties tussen de verklaringen van de verzoekende partijen, betogen zij dat ze geen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over cruciale elementen en dat het belangrijk is om de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekster *“in herinnering te roepen op het moment van de moord op de vader van haar pasgeboren kind”*. Zij stellen dat, wat betreft de eerste benadering door Los Bernabé, de adjunct-commissaris uitgaat van een te strikte interpretatie van de gebeurtenissen. Met betrekking tot de inhoud van het eerste pamflet voeren zij aan dat het begrijpelijk is dat verschillende personen een dreigend pamflet verschillend interpreteren en dat mensen onder dreigende omstandigheden vaak fragmenten of visuele elementen beter onthouden dan de volledige inhoud. Bovendien bestaat er geen vaste verwachting dat iedereen die een bedreiging ontvangt deze identiek interpreteert of onthoudt, aldus de verzoekende partijen, die menen dat de adjunct-commissaris uit het oog verliest dat zij beiden onder intense druk stonden en dit de herinnering aan specifieke details kan beïnvloeden. Zij zijn dan ook van mening dat de adjunct-commissaris zijn conclusie op *“een misvatting van menselijke herinnering en perceptie onder extreme omstandigheden”* baseert. Het overhandigen van een pamflet zonder formeel klacht in te dienen kan gezien worden als een noodmaatregel, vooral omdat ze reeds van plan waren om de wijk te verlaten, maar neemt niet weg dat zij twijfels hadden over de integriteit van de politie en zichzelf probeerden te beschermen zonder een direct risico te nemen, aldus de verzoekende partijen. Zij herhalen verder dat niet alle leden van de bende volledig geneutraliseerd zijn of dat anderen hun activiteiten kunnen hebben voortgezet.

Wat betreft de houding en handelwijze van Los Bernabé, voeren zij aan dat er sterke aanwijzingen zijn dat criminele organisaties zoals Los Bernabé vaker jongeren en studenten uit specifieke gemeenschappen willen rekruteren, waarbij zij verwijzen naar een persartikel dat zou zijn gevoegd als stuk 8 doch dat ontbreekt in de stukkenbundel. Verder stellen zij dat het argument over de wijze waarop Los Bernabé zou hebben

gerekruteerd, geen rekening houdt met de typische werkwijzen van criminele organisaties. Wat betreft de chronologie van de bedreigingen, stellen de verzoekende partijen dat men uitgaat van de aanname dat criminele organisaties een vaste reactietijd hanteren en voegen zij toe dat het bekend is dat criminele organisaties onvoorspelbaar handelen. Wat betreft de onduidelijkheid van de motieven van de bedreigers waarop in de bestreden beslissing wordt gewezen, menen de verzoekende partijen dat dit in lijn is met de ondoorgroondelijke logica die criminele organisaties vaak volgen en eerder kenmerkend is voor de praktijken van gewelddadige organisaties. Waar de adjunct-commissaris een gebrek aan uniformiteit opmerkt in de manier waarop Los Bernabé zou hebben opgetreden, stellen zij dat de geschiedenis van de bedreigingen tegen hun familie, waaronder de ontvoering en de mishandeling van hun vader, aantoont dat Los Bernabé systematisch hun dreigingen opvoerden wanneer de verzoekende partijen bleven weigeren om zich aan te passen aan hun eisen en zij bovendien verklaarden dat zij aan deze dreigingen konden ontsnappen door naar Soacha te verhuizen. Tevens zijn zij van mening dat de dreigingen en aanpak van Los Bernabé passen in deze bredere trend van onvoorspelbare intimidatie en manipulatie die gericht is op het versterken van hun controle in kwetsbare gemeenschappen.

Aangaande de vermeende link tussen de problemen van de verzoekende partijen en de overlijdens van E. en L. F., stellen de verzoekende partijen daarvan geen materiële bewijzen te kunnen neerleggen, maar van mening te zijn dat de moorden op hun naasten door Los Bernabé werden gepleegd. Zij verwijzen in dit verband naar de notities van hun persoonlijk onderhoud en voegen toe van mening te zijn dat *“het was omwille van hun jonge leeftijd dat zij werden gecibleerd”*.

Vervolgens gaan de verzoekende partijen in op de veiligheidssituatie in Colombia. Zij stellen het niet eens te zijn met de motivering in de bestreden beslissingen, geven een theoretische toelichting aangaande het begrip ‘gewapend conflict’ en besluiten dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

De verzoekende partijen vragen de bestreden beslissingen te hervormen en hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, blijktens de inventaris, de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“3. COI Focus – Colombia. Veiligheidssituatie d.d. 27 juli 2020

4. Carolina Avila, *The Gangs That Rule Along Colombia-Venezuela Border*, d.d. 17 september 2019, <https://worldcrunch.com/opinion-analysis/the-gangs-that-rule-along-colombia-venezuela-border>, geraadplegd d.d. 26.01.2022

5. Persartikel “Cayeron ‘Los Bernabé’, banda dedicada al microtráfico y homicidios en Ciudad Bolívar”, 8 maart 2021 en vrije vertaling;

6. Persartikel “Capturan a traficantes de ‘Los del Berna’ en Ciudad Bolívar” 29 november 2022 en vrije vertaling;

7. Persartikel “Disidencias de las FARC responsables del atentado con bomba en Bogotá que deja dos niños muerto” 28 maart 2022 en vrije vertaling;

8. Persartikel « LN y disidencias de las FARC reclutan docentes y estudiantes en las universidades públicas” 3 mei 2019, <https://www.infobae.com/america/colombia/2019/05/03/el-n-y-disidencias-de-las-farc-reclutan-docentes-y-estudiantes-en-las-universidades-publicas/>, geraadplegd op 31 oktober 2024”

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep*

worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissingen worden geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 60 van het Verdrag van Istanbul en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij werden genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij en haar partner omwille van een poging tot rekrutering door Los Bernabé in 2015 meermaals door hen met de dood werden bedreigd en als gevolg daarvan een ernstig risico lopen bij terugkeer naar Colombia, nu (i) er zich tegenstrijdigheden voordoen tussen hun verklaringen en de beschikbare informatie, (ii) er zich tegenstrijdigheden voordoen in hun onderlinge verklaringen, (iii) de voorgehouden houding en handelwijze van Los Bernabé weinig aannemelijk is, (iv) hun vrees om vermoord te zullen worden door Los Bernabé niet weerspiegeld wordt in hun gedrag, (v) zij de link tussen de voorgehouden problemen en de overlijdens van E. en L. F. niet afdoende kunnen bewijzen, (vi) zij geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kunnen maken op basis van de problemen die zij en hun familie in hun jeugd kenden, (vii) verzoekster niet aannemelijk maakt dat de asielmotieven waarvoor haar moeder, vader, broer en schoonzus Colombia ontvlucht zijn gelinkt zijn aan haar problemen en (viii) de voorgelegde documenten niet in staat zijn deze appreciatie in positieve zin te wijzigen en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde motieven als zijn partner, verzoekster *in casu*, waarbij wordt verwezen naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de eerste bestreden beslissing.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet terug te kunnen keren naar hun land van herkomst, Colombia, omwille van problemen met de groepering Los Bernabé. Op 6 maart 2015 zouden de verzoekende partijen op straat staan praten hebben met verzoeksters ex-partner F. G. E. en verzoekers halfbroer L. F. O. O., toen ze aangesproken zouden zijn door twee personen die gevraagd zouden hebben of ze deel wilden uitmaken van een groepering. De verzoekende partijen zouden hierop negatief geantwoord hebben, waarna de twee personen vertrokken zouden zijn. Op 9 maart 2016 zou verzoekster op haar werk bedreigd zijn door twee personen van Los Bernabé die haar gezegd zouden hebben dat ze moest vertrekken. Op 20 april 2016 zou verzoeksters ex-partner E. vermoord zijn. Op de wake van E. zou verzoekster opnieuw bedreigd zijn. Op 26 april 2016 zou verzoekster, toen ze samen met haar broer op weg was, net niet aangereden zijn door een auto. Op 6 december 2016 zouden de verzoekende partijen een pamflet ontvangen hebben met als afzender Los Bernabé waarin stond dat ze de verzoekende partijen zouden vermoorden als zij hun bevelen niet opvolgden. De verzoekende partijen zouden begin januari 2017 verhuisd zijn naar Soacha om aan deze problemen te ontkomen. Op 8 januari 2017 werd L. F., verzoekers halfbroer, vermoord. Hij zou ook een pamflet hebben ontvangen met dezelfde bedreiging om het gebied te verlaten, maar zou hier geen gevolg aan gegeven hebben. Hierna werden ook L. F.'s broer J. en zijn moeder M. L. vermoord, dit omdat zij een klacht zouden hebben ingediend na de moord op L. F. en de wijk niet verlaten hadden. Op 21 februari 2021 zouden de verzoekende partijen terug verhuisd zijn naar Meissen, waar zij op 6 november 2021 een tweede pamflet ontvangen zouden hebben waarin stond dat ze moesten vertrekken vóór 24 december 2021 of anders vermoord zouden worden. De verzoekende partijen besloten uiteindelijk Colombia te verlaten op 4 december 2021.

De Raad is na lezing van het rechtsplegingsdossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weten te maken.

De Raad treedt de adjunct-commissaris bij waar hij in de bestreden beslissingen op goede gronden vaststelt dat er verschillende tegenstrijdigheden kunnen opgemerkt worden in de verzoekende partijen hun onderlinge verklaringen. Hij zet hierover het volgende uiteen in hoofde van verzoekster:

“Tegenstrijdigheden in jullie onderlinge verklaringen:

- *J(...) I(...) en u geven tegenstrijdige verklaringen over de poging tot rekrutering door Los Bernabé. J(...) I(...) verklaart dat zij slechts gevraagd hebben om lid te worden van ‘een organisatie waardoor we een beter land zouden worden’ (NPO J(...) I(...) p. 10). Zij zouden dit niet verder toegelicht hebben of geprobeerd hebben jullie te overtuigen en na jullie weigering zouden ze gewoon vertrokken zijn (NPO J(...) I(...) p. 9). U verklaart echter dat deze personen, nadat jullie niet ingingen op hun voorstel, jullie wél probeerden te overtuigen door verschillende dingen aan te bieden (NPO p. 12).*
- *Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de inhoud van het eerste pamflet. Zoals J(...) I(...) het beschrijft zou het pamflet louter jullie dood hebben aangekondigd omdat jullie niet op de rekrutering zijn ingegaan, terwijl de inhoud volgens u een eis was om de wijk te verlaten (NPO J(...) I(...) p. 11, NPO p. 16). Gevraagd over deze tegenstelling zegt J(...) I(...) dat hij dit niet vermeld had omdat hij alleen maar gepraat heeft over wat hij zich goed kon herinneren (NPO J(...) I(...) p. 15). Eerder in het persoonlijk onderhoud spreekt hij echter in detail en uitvoerig over de opmaak van deze brief (NPO p. J(...) I(...) 11). Dat hij de opmaak van deze brief zo goed voor de geest kan halen, maar de centrale boodschap erop niet, is niet geloofwaardig.*
- *Incoherente verklaringen over (het gebrek aan) pogingen om hulp van de overheid in te roepen. Jullie verklaren dat jullie geen klacht indienden van de bedreigingen bij de Colombiaanse autoriteiten omdat jullie bang waren voor represailles, aangezien de politie volgens jullie zou samenwerken met de FARC (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 12, 13). Jullie zien de moorden op J(...) (broer van L(...) F(...)) en M(...) L(...) (moeder van L(...) F(...)), nadat zij klacht zouden hebben ingediend bij de Fiscalía, als bewijs voor deze overtuiging, een overtuiging die jullie overigens reeds hadden vóór hun overlijdens aangezien jullie uit angst voor represailles ook geen klacht indienden van de moord op L(...) F(...), toen deze familieleden nog in leven waren (NPO J(...) I(...) p. 12, 13).*

Ten eerste kan u niet hard maken dat zij effectief vermoord werden omwille van het indienen van een klacht. Dat is namelijk louter een bewering, die ook niet gesteund wordt door de krantenartikels die jullie zelf indienden, waarin vermeld wordt dat de motieven voor de moorden op J(...) en M(...) L(...) onbekend zijn (document 4 J(...) I(...)).

Ten tweede is het volstrekt onlogisch dat jullie, in de veronderstelling dat de politie corrupt is, het eerste pamflet wél overhandigd hebben aan de politie zodat zij iets met dit pamflet zouden doen (NPO p. 16, NPO J(...) I(...) p. 11). Gewezen op deze tegenstrijdigheid verklaren jullie dat jullie dit overhandigd hebben aan de politie omdat dit geen officiële klacht was en jullie toch uit de wijk zouden vertrekken (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 13). Door het overhandigen van dit pamflet met de vraag er iets mee te doen maakten jullie de feiten echter duidelijk kenbaar bij de politie, waardoor zij, indien zij zoals jullie geloven in contact zouden staan met de FARC, deze op de hoogte zouden kunnen brengen van jullie melding.

(...)”

De verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar zij in hun verzoekschrift stellen dat de adjunct-commissaris uitgaat van een te strikte interpretatie waar hij tegenstrijdigheden vaststelt in de bestreden beslissingen aangaande de poging tot rekrutering door Los Bernabé en betogen dat het feit dat verzoeker de initiële benadering op een algemene manier beschrijft, niet uitsluit dat er nadien pogingen tot aandrang waren, en beide verhalen dus naast elkaar kunnen bestaan. De Raad merkt namelijk op dat de *protection officer* van het CGVS expliciet aan verzoeker vroeg wat de personen die hem benaderden exact hadden gevraagd of gezegd, wat hun reactie was op verzoekers negatieve antwoord en wat er daarna gebeurd is, waardoor er van verzoeker verwacht kan worden dat hij de eventuele pogingen tot aandringen die er geweest zouden zijn zou vermelden en toelichten, *quod non*, wat niet verenigbaar is met verzoeksters verklaringen hierover (administratief dossier (hierna: AD) verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12; AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10).

Voorts merkt de Raad op dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen terecht vaststelt dat de verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen afleggen aangaande de inhoud van het eerste pamflet, daar uit de notities van hun persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker stelt dat de groepering hun dood aankondigde, en verzoekster stelt dat de eis was om de wijk te verlaten (AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16; AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Waar de verzoekende partijen dit in hun verzoekschrift trachten uit te klaren door op algemene wijze te stellen dat "*verschillende personen een dreigend pamflet verschillend interpreteren, vooral in een context van angst en stress*", men onder dreigende omstandigheden vaak fragmenten of visuele elementen beter onthoudt dan de volledige inhoud en er geen vaste verwachting bestaat dat iedereen die een bedreiging ontvangt, deze identiek interpreteert of onthoudt, beperken zij zich tot algemene blote beweringen, die zij niet *in concreto* staven of toepassen op onderhavige zaak, waardoor zij er niet in slagen aan de hand van concrete elementen de bovenstaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. De argumentatie dat de adjunct-commissaris zijn conclusie op "*een misvatting van menselijke herinnering en perceptie onder extreme omstandigheden*" baseert, kan dan ook niet overtuigen. Verder bevestigen de verzoekende partijen met hun betoog dat het overhandigen van een pamflet zonder formeel klacht in te dienen gezien kan worden als een noodmaatregel, maar dit niet wegneemt dat zij twijfels hadden over de integriteit van de politie, louter hun onlogisch handelen en doen zij geen afbreuk aan de pertinente overweging in de bestreden beslissingen dat het onlogisch is dat zij dit pamflet aan de politie overhandigen als zij veronderstellen dat de politie corrupt is, zij op die manier de feiten kenbaar maken, en de politie de FARC hiervan eventueel op de hoogte zou kunnen brengen.

Waar zij in dit kader verwijzen naar de kwetsbaarheid van verzoekster, verwijst de Raad naar wat hierover *infra* uiteen wordt gezet. Voorts wijst de Raad erop dat de beweerde benaderingen door Los Bernabé en de pamfletten die zij kregen kernelementen zijn van hun relaas, daar dit de aanleiding is van hun problemen en bijgevolg hun vertrek uit Colombia, waardoor de verzoekende partijen niet gevolgd kunnen worden waar zij in hun verzoekschrift betogen geen tegenstrijdige verklaringen aangelegd te hebben over cruciale elementen.

Voorts motiveert de adjunct-commissaris aangaande de houding en handelwijze van Los Bernabé als volgt in hoofde van verzoekster:

"De voorgehouden houding en handelwijze van Los Bernabé is weinig aannemelijk:

- *Onduidelijk waarom Los Bernabé net u, J(...) I(...), E(...) en L(...) F(...) wenste te rekruteren. Geen van jullie kende de personen die jullie een voorstel deden en zij gaven zelf ook geen verklaring waarom zij net jullie in de organisatie wensten in te lijven (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Zij zouden bovendien niet enkel jullie, maar meerdere personen in de wijk een voorstel hebben gedaan om lid te worden van hun groepering (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 10). Dat zij jullie kennelijk willekeurig uitkozen en dit aanbod ook aan vele andere personen deden, maar daarna wel de moeite doen om specifiek jullie te bedreigen van 2016 tot 2021 houdt geen steek.*
- *De door u vooropgestelde manier waarop Los Bernabé opereert ontbeert logica. De rekrutering die aan de oorsprong van al jullie problemen zou liggen had nauwelijks iets om het lijf. Jullie kregen enkel een eenmalig vaag voorstel om deel te worden van een groepering, zonder dat verduidelijkt werd wat dit dan zou inhouden (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 9, 10). Toen jullie weigerden om op het voorstel in te gaan zouden de personen zeer rustig gebleven zijn en gewoon vertrokken zijn zonder verdere dreigingen of andere opmerkingen (NPO J(...) I(...) p. 9, 10). Jullie hebben aanvankelijk dan ook niet veel belang gehecht aan dit incident en hadden niet gedacht dat jullie naar aanleiding van dit gesprek enige problemen zouden ondervinden (NPO p. 14, NPO J(...) I(...) p. 10). Op geen enkel moment zijn jullie later opnieuw gecontacteerd met de vraag om lid te worden of heeft u meer informatie gekregen over hun aanbod (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Het verloop van deze rekrutering valt niet te rijmen met de reactie van Los Bernabé na jullie weigering om op dit aanbod in te gaan. Zo zouden de andere personen die samen met jullie het aanbod van Los Bernabé kregen in 2016 en 2017 door deze groepering vermoord zijn en werden jullie jarenlang lastigvallen en bedreigd om de wijk te verlaten (NPO p. 9, 10, NPO J(...) I(...) p. 7). Het is*

volstrekt onlogisch dat zij zo langdurig en gewelddadig zouden optreden omwille van jullie weigering van een aanbod dat jullie op een zodanig vage en vrijblijvende manier werd gedaan.

- *Vreemde chronologie van de bedreigingen. J(...) I(...) verklaart dat jullie het voorstel van Los Bernabé kregen op 6 maart 2015 (NPO J(...) I(...) p. 7). Het duurde dan echter tot 9 maart 2016, een jaar later dus, totdat u een eerste bedreiging van Los Bernabé kreeg om te vertrekken (NPO p. 9). De eerste keer dat zij J(...) I(...) bedreigden dateerde van nóg later, namelijk van 6 november of 6 december 2016 met het gezamenlijk pamflet dat jullie ontvingen (NPO p. 9, NPO J(...) I(...) p. 14). Jullie hebben vanaf 6 maart 2015 tot de eerder genoemde data niets meer gehoord van Los Bernabé (NPO p. 12, NPO J(...) I(...) p. 10). Dat zij jullie zo lang met rust laten om dan ineens te gaan dreigen dat jullie het gebied dienen te verlaten is hoogst opmerkelijk.*
- *Onduidelijke motieven van de bedreigers. Bovendien kunnen jullie niet verklaren waarom Los Bernabé van u en J(...) I(...) eiste dat u Meissen diende te verlaten. Hoewel hun oorspronkelijke doel zou zijn geweest om jullie te rekruteren, bestonden alle latere bedreigingen namelijk uit een eis het gebied te verlaten. Wanneer hierover bevraagd geven zowel u als J(...) I(...) aan dit niet te weten (NPO p. 13, NPO J(...) I(...) p. 13), een verklaring die niet kan volstaan om de hernieuwde interesse van Los Bernabé te kaderen.*
- *Het complete gebrek aan uniformiteit in het optreden van Los Bernabé is eveneens opmerkelijk. Zo kregen u en J(...) I(...) meerdere herinneringen dat Los Bernabé jullie zou vermoorden indien jullie niet naar hun bevelen zouden luisteren, terwijl zij L(...) F(...) al na 1 waarschuwing om het leven brachten (NPO J(...) I(...) p. 12). Hierover bevraagd stellen jullie dat jullie aan dit lot konden ontkomen door te verhuizen (NPO p. 18, NPO J(...) I(...) p. 16). Na de bedreiging die u op uw werk kreeg op 9 maart 2016 bent u echter niet verhuisd. Ook toen u opnieuw bedreigd werd op de wake van E(...) op 22 april 2016 bent u niet verhuisd. Het is pas na een derde uitdrukkelijke bedreiging, het incident op 26 april 2016 waarbij u bijna door een auto aangereden werd niet meegerekend omdat hier toen geen mondelinge of schriftelijke boodschap werd overgebracht, dat u gevolg heeft gegeven aan deze bedreigingen door samen met J(...) I(...) op 4 januari 2017 te verhuizen naar Soacha (NPO p. 9, NPO J(...) I(...) p. 7). Jullie verhuis naar Soacha kan dan ook niet verklaren waarom Los Bernabé anders optrad tegen jullie, aangezien deze niet onmiddellijk na de start van de bedreigingen plaatsvond. Ook nadat jullie in 2021 terugkeerden naar Meissen, kregen jullie louter een waarschuwing dat jullie dienden te vertrekken in de vorm van een pamflet (NPO p. 10, NPO J(...) I(...) p. 7). Het is maar weinig aannemelijk dat Los Bernabé t.o.v. E(...) en L(...) F(...) vrijwel meteen hardhandig optrad, maar dat J(...) I(...) en u meerdere en louter herinneringen kregen om jullie te schikken naar hun eisen."*

Met de (*post factum*) toelichting in hun verzoekschrift dat er sterke aanwijzingen zijn dat criminele organisaties zoals Los Bernabé vaker jongeren en studenten uit specifieke gemeenschappen willen rekruteren, waarbij zij verwijzen naar een document dat zij volgens de inventaris als stuk 8 bij hun verzoekschrift voegen, wat evenwel niet het geval blijkt te zijn, kunnen de verzoekende partijen niet overtuigen. De Raad merkt in dit kader op dat, waar zij stellen dat zij aantrekkelijk kunnen zijn voor groepen zoals Los Bernabé, aangezien zij studeerden aan een universiteit en afkomstig waren uit een gebied zoals Ciudad Bolívar, waar de toegang tot onderwijs beperkt is, de verzoekende partijen wel allebei gestudeerd hadden, maar op het moment van de beweerde poging tot rekrutering als handelaar werkten en dus niet meer studeerden, noch docent waren (AD verzoekster, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 11 en 12 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5; AD verzoeker, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 11 en 12). Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat ook haar voormalige echtgenoot E. reeds aan het werk was en niet studeerde (AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Aangaande de werkwijze van Los Bernabé stellen de verzoekende partijen dat de adjunct-commissaris geen rekening houdt met de typische werkwijzen van criminele organisaties, die vaak beginnen met subtiele en indirecte benaderingen. De Raad merkt echter op dat dit louter blote beweringen zijn die door de verzoekende partijen niet worden gestaafd, waarmee zij dan ook de terechte en pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen, namelijk dat het volstrekt onlogisch is dat Los Bernabé zo langdurig en gewelddadig zouden optreden omwille van een weigering van een aanbod dat de verzoekende partijen op een vage en vrijblijvende manier werd gedaan, niet kunnen weerleggen, noch kunnen ontkrachten.

Verder betogen de verzoekende partijen aangaande de chronologie van de bedreigingen en de motieven van de bedreigers, dat de adjunct-commissaris onterecht uitgaat van een aanname dat criminele groepen een vaste reactietijd hanteren en dat het bekend is dat zij onvoorspelbaar handelen, respectievelijk dat de omstandigheid dat zij geen volledige verklaring konden geven voor de eis van Los Bernabé om de wijk te verlaten in lijn ligt met de ondoorgrondelijke logica die criminele organisaties vaak volgen. De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partijen toekomt om aan de hand van concrete elementen of argumenten bovenstaande motieven op concrete wijze in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, met dergelijk niet-gestaafd en algemeen betoog, in gebreke blijven.

Voorts beperken de verzoekende partijen, wat betreft het gebrek aan uniformiteit in het optreden van Los Bernabé, zich ertoe te herhalen dat zij aan deze dreigingen konden ontsnappen door naar Soacha te

verhuizen, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissingen dat zij pas na de derde uitdrukkelijke bedreiging gevolg hebben gegeven aan de bedreigingen de wijk te verlaten. Zij blijven aldus in gebreke te verklaren dat zij meerdere herinneringen kregen terwijl Los Bernabé L. F. al na één waarschuwing om het leven brachten. Waar zij verwijzen naar “de *geschiedenis van bedreigingen tegen de familie van verzoekers, waaronder de ontvoering en mishandeling van hun vader*”, wat volgens hen aantoont dat Los Bernabé “*systematisch hun dreigingen opvoerden wanneer verzoekers bleven weigeren om zich aan te passen aan hun eisen*”, stelt de Raad vast dat de familieleden van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over een link tussen hun problemen en die van verzoekster (AD verzoekster, stuk 6, ‘Landeninformatie’, nr. 5). Bovendien verklaarden de verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud allebei dat zij niet weten waarom verzoeksters vader ontvoerd en vastgebonden is geweest (AD verzoekster, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19; AD verzoeker, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6), waardoor hun betoog in hun verzoekschrift dat dit verband zou houden met hun eigen problemen niet kan overtuigen.

Voorts motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen als volgt in hoofde van verzoekster:

“Jullie kunnen de link tussen jullie voorgehouden problemen en de overlijdens van E(...) en L(...) F(...) niet afdoende bewijzen:

- *Jullie verklaren dat E(...) en L(...) F(...) door Los Bernabé vermoord werden en dat dit in het geval van L(...) F(...) was omwille van zijn weigering om het gebied te verlaten (NPO p. 15, 17, NPO J(...) I(...) p. 11, 13). Jullie dienen krantenartikelen over hun moorden in om dit argument te staven. Hoewel het CGVS de overlijdens van E(...) en L(...) F(...) niet betwist, kan noch uit jullie verklaringen, noch uit de krantenartikelen vastgesteld worden dat zij vermoord werden door Los Bernabé omwille van de redenen die jullie vermelden. Jullie kunnen zelf ook niet afdoende toelichten waarom jullie deze link vermoeden. Wat het overlijden van E(...) betreft motiveren jullie dat dit gelinkt zou zijn met jullie problemen omdat u bedreigingen ontving (NPO p. 15, NPO J(...) I(...) p. 11). Dit is echter een appreciatie die jullie achteraf aan de feiten hebben gegeven, u verklaart immers op de dag van zijn overlijden aan de politie verteld te hebben dat u niets wist over enige problemen die hij zou hebben gehad en ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u nog eens dat u geen idee heeft over de aanleiding van zijn moord (NPO p. 14, 15). Jullie verklaren verder dat L(...) F(...) hetzelfde pamflet als jullie ontving en om het leven werd gebracht omdat hij de wijk niet verliet (NPO p. 17, NPO J(...) I(...) p. 12). Dat L(...) F(...) dat pamflet effectief ontvangen zou hebben is echter een blote bewering, die niet geverifieerd kan worden. U verklaart bovendien later in het persoonlijk onderhoud niet te weten door wie en omwille van welke problemen L(...) F(...) vermoord werd (NPO p. 17), waarmee u zelf geen blijk geeft van geloof in de gemeenschappelijke oorsprong en gemeenschappelijke daders van jullie problemen.”*

De Raad merkt op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud inderdaad eerst verklaart, zoals de verzoekende partijen in hun verzoekschrift ook betogen, dat zijn belagers ook tegen L. F. hadden gezegd dat hij moest vertrekken en ze denkt dat hij daarom is doodgeschoten, maar nadien verklaart dat ze niet weet door wie of waarom hij is doodgeschoten, zoals de adjunct-commissaris terecht motiveert (AD verzoekster, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Door in voorliggend verzoekschrift te volharden in een versie van de feiten, doen de verzoekende partijen geen afbreuk aan verzoeksters tegenstrijdige verklaringen hierover, waardoor zij niet kunnen overtuigen aangaande de link tussen haar eigen problemen en het overlijden van L. F. Waar zij louter herhalen dat het “*omwille van hun jonge leeftijd (was) dat zij werden gecibleerd*”, verwijst de Raad naar wat hierover *supra* werd uiteengezet. Bovendien is het een loutere bewering dat L. F. nog student zou geweest zijn en kan hun jonge leeftijd niet verklaren waarom E. en L. F. wel gedood zouden zijn door de groepering en de verzoekende partijen niet. Verder kunnen de verzoekende partijen niet overtuigen waar zij helderheid trachten te scheppen in verzoeksters verklaringen door te stellen dat verzoekster pas de link tussen haar eigen bedreigingen en de dood van E. begreep toen zij opnieuw werd bedreigd, aangezien dit niet verklaart waarom verzoekster dan nog tot tweemaal toe tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart dat ze niet weet wie verantwoordelijk is voor de moord op E. (AD verzoekster, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Waar zij verder op algemene wijze stellen dat het niet ernstig is om hen te verwijten dat zij het verband tussen de moorden op hun naasten en de bedreigingen die ze zouden hebben ondergaan niet op materiële wijze kunnen bewijzen, terwijl dit bewijs onmogelijk te leveren is en ook niet door de bevoegde autoriteiten is geleverd, brengen zij geen concrete elementen aan ter weerlegging van bovenstaande motieven.

In de bestreden beslissingen wordt verder als volgt toegelicht dat er zich tegenstrijdigheden voordoen tussen de verklaringen van de verzoekende partijen en de beschikbare informatie:

“Tegenstrijdigheden met beschikbare informatie:

- *Beperkte kennis omtrent de groep die u bedreigt. Jullie verklaren dat Los Bernabé een onderdeel van de FARC is (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 3, 7, 10, 11). Jullie stellen ook tijdens het persoonlijk onderhoud dat het om een gewapende groepering gaat en niets met drugshandel te maken heeft (NPO p. 11, NPO J(...) I(...) p. 15). Deze stellingen staan lijnrecht tegenover beschikbare informatie waaruit blijkt dat dit een kleine*

criminele bende was, die zich bezighield met illegale drugshandel, diefstallen en moorden ter verdediging van hun territorium in Ciudad Bolívar in Bogotá (zie blauwe map: artikel Fiscalía 8 Augustus 2017).

- *Bedreigingen door de groep blijven doorgaan na het ontbinden van de groep. Ze zouden jullie hebben proberen rekruteren in 2015, en vervolgens bedreigd hebben omdat jullie daar niet op ingingen van 2016 tot 2021 (NPO p. 18). Op 25 mei 2017 werden de vermoedelijke leider, José Bernabé Cortés Murcia, en 14 andere leden echter opgepakt en op 2 augustus 2017 werd de vermoedelijke leider van de huurmoordenaars opgepakt. Met de arrestatie van Martha Patricia González op 9 oktober 2017 slaagden de Colombiaanse autoriteiten erin om de gehele criminele bende op te rollen (zie blauwe map). Dat jullie van deze bende dan in 2021 nog een pamflet zouden hebben ontvangen en dat jullie menen deze bende in de toekomst nog te vrezen terwijl zij reeds in 2017 ontmanteld werden, is weinig geloofwaardig.*
- *Jullie verklaringen over de problemen en het overlijden van E(...) verschillen van het artikel dat jullie daarover indienden. In het artikel staat namelijk dat E(...) vermoord werd langs een gokautomaat, nadat hij geagiteerd een winkel was binnengelopen om zich te verstoppen voor de persoon die hem uiteindelijk neerschoot (document 5). Jullie verklaren echter dat hij bij een slager om het leven werd gebracht, waar hij naartoe was gegaan om geld te wisselen (NPO p. 14, NPO J(...) I(...) p. 11). Ook stellen jullie dat E(...) nooit eerdere problemen had, dus dat zijn moord wel gelinkt moet zijn aan de poging tot rekrutering en de eerdere bedreigingen door Los Bernabé die u had ontvangen (NPO p. 15, NPO J(...) I(...) p. 11). In het artikel staat echter dat verschillende burens verklaarden dat de moordenaar hem al jaren aan het zoeken was (document 5)."*

De verzoekende partijen voeren in dit kader, onder verwijzing naar artikels die zij voegen bij hun verzoekschrift, aan dat de groepering Los Bernabé niet volledig ontmanteld is in 2017, maar, hoewel er enkele leiders werden gearresteerd, ook na 2017 actief bleef. De Raad stelt vast dat uit de door de verzoekende partijen bij hun verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat dit inderdaad het geval is (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 5 en 6), maar wijst er tevens op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat hij geen geloof kan hechten aan de door de verzoekende partijen naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees. Zo stelt de adjunct-commissaris, naast het voorgaande, tevens vast dat de verzoekende partijen onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen, de houding en handelwijze van Los Bernabé weinig aannemelijk is, hun vrees om vermoord te worden door Los Bernabé niet wordt weerspiegeld in hun gedrag en zij de link tussen de door hen voorgehouden problemen en de overlijdens van E. en L. F. niet afdoende kunnen bewijzen, zoals *supra* uiteengezet. Dat de foutieve aanname van ontmanteling als fundament voor de beoordeling van de geloofwaardigheid wordt aangenomen, zoals de verzoekende partijen in hun verzoekschrift betogen, kan door de Raad dan ook niet worden gevolgd. Verder voeren de verzoekende partijen aan dat de adjunct-commissaris het ontbreken van een link tussen de FARC en Los Bernabé niet heeft aangetoond, en voegen zij een artikel bij waaruit volgens hen kan worden afgeleid dat er een mogelijke band bestaat tussen de FARC-dissidenten en lokale criminele groepen zoals Los Bernabé en, omdat zij in dezelfde regio actief zijn, het aannemelijk lijkt dat deze groepen op zijn minst parallel opereren of zelfs samenwerken (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 7). De Raad merkt op dat uit het door de verzoekende partijen bijgevoegde artikel blijkt dat er twee minderjarigen zijn doodgeschoten in Bogotá door FARC-dissidenten, doch hierin geen melding wordt gemaakt van enige betrokkenheid van Los Bernabé. Dat het aannemelijk lijkt "*dat deze groepen op zijn minst parallel opereren of zelfs samenwerken om hun invloed en macht in deze strategische gebieden te behouden*", is dan ook een loutere speculatie vanwege de verzoekende partijen, waarmee zij bovenstaande analyse niet *in concreto* weerleggen. Bovendien is het voor de Raad niet duidelijk, en de verzoekende partijen lichten niet verder toe, wat de relevantie is van het al dan niet bewijzen van een link tussen de FARC en de groepering Los Bernabé in het kader van de beoordeling hun verzoek om internationale bescherming.

Voorts voeren de verzoekende partijen, aangaande de dood van E., aan dat zij niet begrijpen waarom hun verklaringen strijdig zouden zijn met het door hen neergelegde artikel, waarbij zij verwijzen naar de notities van hun persoonlijk onderhoud op het CGVS. De Raad stelt in navolging van de adjunct-commissaris echter vast dat verzoekster verklaart dat E. vermoord werd in een slagerij, waar hij binnenkwam om geld te wisselen, wat niet overeenkomt met de informatie in het artikel, namelijk dat E. geagiteerd een handelszaak binnenkwam, waarna hij werd doodgeschoten naast een gokautomaat (AD verzoekster, stuk 5, 'Documenten', nr. 5 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14; AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Voorts lijken de verzoekende partijen uit te gaan van een verkeerde lezing van de bestreden beslissingen waar zij stellen dat de adjunct-commissaris beweert dat E. al lange tijd gezocht werd. Uit de bestreden beslissingen blijkt namelijk dat de adjunct-commissaris stelt dat verschillende burens verklaarden dat de moordenaar E. al jaren aan het zoeken was, zoals in het artikel inderdaad vermeld wordt en de verzoekende partijen ook bevestigen in hun verzoekschrift. Waar zij hekelen dat het feit dat de bewoners dachten dat E. al jarenlang gezocht werd door zijn moordenaars, niet betekent dat dit waar is, merkt de Raad op dat, hoe het ook zij, dit geen afbreuk doet aan het feit dat de verzoekende partijen verklaarden dat E. nooit eerdere problemen gehad heeft (AD

verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15; AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), wat bijgevolg in strijd is met de verklaringen van de buurtbewoners in het artikel en hun stelling in hun verzoekschrift dat E. al bedreigd werd. Tevens merkt de Raad op dat zij in hun verzoekschrift, net zoals tijdens hun persoonlijk onderhoud, louter veronderstellen dat dit door Los Bernabé was, maar in gebreke blijven dit aan te tonen met enig begin van bewijs, waardoor dit een blote bewering is. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster verklaart niet te weten of er getuigen waren, terwijl uit het artikel blijkt dat er verschillende getuigen waren (AD verzoekster, stuk 5, 'Documenten', nr. 5 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

Voorts beperken de verzoekende partijen zich tot een loutere herhaling van hun eerdere verklaringen waar zij stellen dat zij van mening zijn dat de lokale politie samenwerkt met criminele groepen, zoals Los Bernabé, waardoor het risicovol is een klacht in te dienen of bescherming te vragen en de dood van de moeder van L. F. en J. voor hen bevestigde dat het indienen van een klacht hen blootstelde aan gewelddadige represailles. Door dit louter te herhalen, brengen de verzoekende partijen echter geen concrete elementen of argumenten aan om bovenstaande analyse te weerleggen of te ontkrachten. Waar zij stellen in 2016 een pamflet overhandigd te hebben aan de politie maar zij in dit kader geen enkele steun of opvolging ontvingen, wat voor hen de ondoeltreffendheid van de politie om hun veiligheid te waarborgen bevestigt, wijst de Raad erop dat het gegeven dat de verzoekende partijen geen steun of opvolging gehad zouden hebben nog niet impliceert dat de politie effectief samenwerkte met Los Bernabé. Waar zij verwijzen naar hun ervaring van gedwongen verplaatsing, wijst de Raad erop dat interne verplaatsing net duidt op bescherming vanwege de autoriteiten, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren.

Bovendien leest de Raad in de COI Focus "*Colombia: Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024 (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 1) dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos kan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet theoretisch. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden. Het is bijgevolg aan de verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Colombiaanse overheden wenden om bescherming te vragen. Daartoe blijven zij evenwel in gebreke.

Voorts wijzen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift op de kwetsbaarheid van verzoekster. Zij voegen een attest toe inzake verzoeksters mentale gezondheid en bekritisieren dat hiermee rekening moest gehouden worden bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4). De Raad merkt vooreerst op dat dit attest niet voorlag tijdens de administratieve procedure, waardoor de adjunct-commissaris niet in de mogelijkheid was hiermee rekening te houden. De Raad stelt bovendien vast dat, zo uit dit attest blijkt dat verzoekster inderdaad symptomen van depressie vertoont, zoals zij ook verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud (AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2), uit dit attest niet kan worden afgeleid dat de psychologische problemen die verzoekster heeft van die aard zijn dat ze haar ervan weerhielden om haar motieven naar behoren uiteen te zetten en dat zij niet in staat zou geweest zijn coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit de notities van haar persoonlijk onderhoud dat ze er voldoende in slaagde haar motieven uiteen te zetten en bevestigde op het einde van het persoonlijk onderhoud alles te hebben kunnen toelichten en de tolk goed begrepen te hebben (*Ibid.*, p. 19, 20). Bovendien verklaarde verzoekster dat zij haar gedurende het persoonlijk onderhoud goed en rustig voelde (*Ibid.*). Tevens werd verzoekster er door de *protection officer* aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op gewezen dat zij gerust mocht aangeven indien zij nood had aan een pauze en werd er halverwege het persoonlijk onderhoud een pauze ingelast (*Ibid.*, p. 2 en 10). Uit de notities van haar persoonlijk onderhoud kan verder niet blijken dat er zich specifieke problemen of moeilijkheden hebben voorgedaan. Evenmin

maakte ze na het ontvangen van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud enige melding van problemen met betrekking tot de manier waarop het persoonlijk onderhoud was verlopen. Verzoekster toont bovendien nergens in haar verzoekschrift *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze haar beweerde trauma of mentale toestand van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de behandeling en de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Waar zij verder op algemene wijze stellen dat, omwille van het feit dat zij reeds interne vluchtelingen zijn, dit een invloed heeft gehad op hun mentale gezondheid en op het vermogen om om te gaan met de bedreigingen waarmee zij worden geconfronteerd, blijven zij in gebreke dit te staven met enig begin van bewijs. Evenmin lichten zij *in concreto* toe dat, waar of op welke wijze deze moeilijkheden van invloed hadden kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissingen of op de behandeling en de beoordeling van hun voorliggende verzoeken om internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de eventuele psychische moeilijkheden die de verzoekende partijen zouden hebben, kunnen zij niet worden bijgetreden in hun betoog dat er met deze elementen ten onrechte geen rekening werd gehouden bij de behandeling en beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Waar de verzoekende partijen nog aanvoeren dat het ontbreken van een stabiele basis in hun nieuwe stad en de bijkomende economische en sociale gevolgen van hun interne vlucht hen kwetsbaarder hebben gemaakt voor de gewapende groepen die in hun regio actief zijn, merkt de Raad op dat de verzoekende partijen hun regio van oorsprong verlieten om naar de hoofdstad te trekken in respectievelijk 2005 en 2003 en dat zij dus respectievelijk zestien en achttien jaar lang in Bogotá hebben verbleven tot aan hun definitieve vertrek begin 2022. Verder blijkt uit hun verklaringen dat zij er studeerden en werkten en dat hun financiële situatie er goed was (AD verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4; AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Nog daargelaten hogere vaststellingen, op basis waarvan dient te worden besloten dat de verzoekende partijen de door hen aangehaalde persoonlijke bedreigingen door Los Bernabé niet aannemelijk maken, kan in de gegeven omstandigheden niet worden aangenomen dat het feit dat de verzoekende partijen intern ontheemd raakten op jonge leeftijd maakt dat zij tot op heden dermate kwetsbaar zijn voor de gewapende groepen die actief zijn in hun regio dat zij het risico lopen om specifiek te worden geviséerd en vervolgd.

De Raad merkt op dat de verzoekende partijen de motivering van de bestreden beslissingen ongemoeid laten waar nog op goede gronden als volgt wordt overwogen in hoofde van verzoekster:

“Ook wordt jullie vrees om vermoord te zullen worden door Los Bernabé niet weerspiegeld in jullie gedrag:

- *Jullie bleven na het begin van de bedreigingen nog 10 maanden in Meissen wonen en keerden in 2021 terug naar deze plaats ondanks jullie voorgehouden vrees. U kreeg een eerste bedreiging om het gebied te verlaten op 9 maart 2016, waarna u verklaarde heel bang te zijn geweest (NPO p. 12, 13). Op 22 april 2016 werd u aan deze boodschap herinnerd en op 26 april 2016 kon u ternauwernood aan een aanrijding ontsnappen (NPO p. 15, 16). Ondanks al deze incidenten, die bovendien korte tijd na elkaar plaatsvonden, bent u echter op dezelfde plek in Meissen blijven wonen tot 4 januari 2017. Tussen 2017 en 2021 zouden jullie dan door Los Bernabé met rust gelaten zijn omdat jullie Meissen hadden verlaten (NPO J(...) I(...) p. 14). J(...) I(...) geeft aan dat deze terugkeer omwille van financiële redenen was (NPO J(...) I(...) p. 7), maar indien jullie werkelijk vreesden voor jullie leven en dat van jullie gezin, en jullie omwille van deze incidenten al sinds 2017 de intentie hadden om het land te verlaten (NPO J(...) I(...), p. 13, 14), kan verwacht worden dat jullie een andere oplossing hadden gezocht dan terug te keren naar de wijk waar jullie al deze problemen meemaakten en in de wetenschap dat jullie uitdrukkelijk gezegd werd dat jullie vermoord zouden worden als jullie deze plek niet zouden verlaten.*

- *Lang gewacht om het land te verlaten. J(...) I(...) geeft aan dat jullie al sinds 2017, namelijk sinds uw eerste reis naar Panama Stad, de intentie hadden om samen het land te verlaten omwille van de bedreigingen (NPO J(...) I(...) p. 13, 14). Jullie zijn echter pas uit Colombia vertrokken op 5 december 2021. Jullie verklaren dat jullie enkel samen Colombia zouden verlaten en dat het door de longproblemen van J(...) (volgens J(...) I(...)) of een gebrek aan financiële middelen (volgens u) niet mogelijk was om eerder te vertrekken (NPO p. 17, 18, NPO J(...) I(...) p. 14). Het is moeilijk te geloven dat er in de 4 jaar sinds jullie de intentie hadden om te vertrekken geen eerder moment was waarop de gezondheid van J(...) of jullie financiële toestand het toeliet om samen uit Colombia te vertrekken. Het is bovendien opmerkelijk dat jullie, net wanneer jullie een nieuw pamflet krijgen na een periode van 4 jaar zonder problemen opeens wel in staat zijn om binnen de maand te vertrekken.*

(...)

Volledigheidshalve worden de problemen die u, uw partner en uw familie in uw jeugd kenden ook even kort aangestipt:

- *U bent in 2005 intern verplaatst uit Oporapa, nadat de guerrilla jullie huis heeft ingenomen. Bij deze aanval heeft uw vader ernstige verwondingen opgelopen door een handgranaat die naast hem ontplofte. Hierna verhuisden jullie naar Meissen, waarna u de volgende 16 jaar geen problemen kende met de guerrilla (NPO p. 10). Aangezien deze problemen dus geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en er in verband met deze problemen niets meer gebeurd is sinds u verhuisd bent naar Meissen, kan u op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.*

- Uw partner is tweemaal intern verplaatst, een eerste keer toen hij 5 jaar was en een tweede keer toen hij 10 jaar was. Hij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud na te verhuizen geen problemen meer te hebben gehad met de guerrilla en de paramilitairen (NPO J(...) I(...) p. 8, 9). Aangezien deze problemen dus geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en er in verband met deze problemen niets meer gebeurd is sinds zijn verhuis naar Meissen, kunnen jullie op basis hiervan geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken.

U maakt niet aannemelijk dat de asielmotieven waarvoor uw moeder, vader, broer en schoonzus Colombia ontvlucht zijn gelinkt zijn aan jullie problemen.

- Vage verklaringen over problemen familie. U verklaart dat uw familieleden Colombia ontvlucht zijn omwille van dezelfde bedreigingen die jullie hebben ontvangen en verwijst naar een incident waarbij uw vader ontvoerd en aan een verlichtingspaal vastgebonden werd (NPO p. 6). Later in het interview zegt u echter dat u geen idee heeft om welke reden uw vader toen ontvoerd en vastgebonden is geweest (NPO p. 19). J(...) I(...) benoemt de ontvoering van uw vader ook als de reden van hun vertrek, maar wanneer gevraagd naar de reden waarom uw vader ontvoerd werd zegt hij eveneens dit niet te weten (NPO J(...) I(...) p. 5, 6). Dit zijn op zich al erg vage verklaringen om deze gemeenschappelijke aard van jullie problemen te kaderen. Bovendien is het vreemd dat u en uw partner niet meer over hun problemen kunnen vertellen, aangezien jullie nog altijd contact hebben met uw vader en uw broer en uw vader in België zelfs bij u inwoont (NPO p. 2).

- Jullie verklaringen stemmen niet overeen met verklaringen familieleden. Jullie familieleden vermelden bij DVZ ook dit incident waarbij uw vader ontvoerd en vastgebonden werd, maar koppelen ook nog vele andere en meer recente problemen aan hun vertrek. Uw ouders, broer en schoonzus vermelden tegenover DVZ bovendien niets over een gemeenschappelijke link tussen jullie problemen: uw vader weet niet waarom de militanten hem willen vermoorden (vragenlijst CGVS L(...) F(...) dd. 5 december 2022, afdeling 3.5.), uw moeder zegt dat zij, uw vader, uw broer en uw schoonzus afgeperst werden omdat zij een winkeltje hadden (vragenlijst CGVS S(...) P(...) dd. 5 december 2022, afdeling 3.5) en uw broer en schoonzus vermelden algemene bedreigingen naar de familie en henzelf, zonder te concretiseren waarom zij en uw familie bedreigd werden (vragenlijst CGVS J(...) A(...) dd. 28 april 2023, afdeling 3.5, vragenlijst CGVS M(...) C(...) dd. 29 november 2022, afdeling 3.5)."

De verzoekende partijen laten deze motieven in hun verzoekschrift geheel ongemoeid. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Tot slot wordt in de bestreden beslissingen aangaande de door de verzoekende partijen neergelegde documenten op goede gronden het volgende gemotiveerd:

"U legt uw diploma (document 4), paspoort (document 1), het paspoort van uw zoon (document 2) en de geboorteregistratie van uw zoon (document 6) neer, alsook het paspoort van uw partner (document J(...) I(...) 1). Er dient echter op gewezen te worden dat deze document enkel jullie identiteit en uw onderwijsniveau staven, elementen die in deze beslissing niet worden betwist.

- U legt een uittreksel van het Registro Único de Víctimas neer van een interne verplaatsing in 2005 (document3) en de interne verplaatsing van uw partner in 2003 (document J(...) I(...) 3). Aangezien deze interne verplaatsingen geen verband houden met de door u aangehaalde asielmotieven en u tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde dat u na uw verhuis naar Meissen geen verdere problemen heeft gehad omtrent deze gebeurtenissen (NPO p. 10, NPO J(...) I(...) p. 8), heeft dit uittreksel geen andere impact op de bovenstaande argumenten.

- U legt de overlijdensakte (document 8), en een foto van het graf van F(...) G(...) E(...) (document 7) en een krantenartikel over zijn overlijden neer (document 5). Deze documenten slagen er enkel in om zijn gewelddadig overlijden op 20 mei 2016 vast te stellen, wat door het CGVS niet betwist wordt. Nergens blijkt uit deze documenten echter dat zijn overlijden veroorzaakt zou zijn door Los Bernabé, daar de overlijdensakte enkel een gewelddadige dood vermeld, zonder meer. Ook het krantenartikel vermeldt geen oorzaak of daders van zijn moord. Deze documenten kunnen dus geenszins bewijzen dat E(...) vermoord werd omwille van problemen met Los Bernabé.

- De krantenartikels over de moorden op L(...) F(...), J(...) en M(...) L(...) (document J(...) I(...) 4) slagen er enkel in om hun overlijdens vast te stellen en te dateren, wat door het CGVS niet wordt betwist. In de krantenartikels wordt vermeld dat de daders en de motivatie achter de moorden een raadsel zijn omdat deze personen met niemand problemen hadden. Deze documenten kunnen uw beweringen dat zij vermoord werden door Los Bernabé omdat zij niet uit de wijk wouden verhuizen dan ook niet ondersteunen."

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De verzoekende partijen hun opmerking ter terechtzitting, dat zij vrezen dat hun zoon wordt opgenomen door Los Bernabé en zij van hem een revolutionair zullen maken, kan, in het licht van de voorgaande

vaststellingen op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan de vermeende poging tot rekrutering en daaropvolgende bedreigingen vanwege Los Bernabé, niet volstaan om hun vrees voor vervolging aannemelijk maken.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Colombia, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt Colombia te hebben verlaten dan wel er niet naar terug te kunnen keren omwille van de door hen voorgehouden problemen met en vrees voor Los Bernabé.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partijen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

3.2.5.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij daadwerkelijk nood hebben aan internationale bescherming omwille van de bedreigingen die zij ontvangen zouden hebben van leden van de groepering Los Bernabé.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

3.2.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In de bestreden beslissingen wordt aangaande de veiligheidssituatie in Colombia het volgende uiteengezet: *“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord

opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Zoals hierboven vermeld, wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet aldus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en grootsteden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekende partijen leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de verklaringen van de verzoekende partijen over hun verblijfplaatsen in Colombia, moet de veiligheidssituatie in de stad Bogotá worden beoordeeld.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de stad Bogotá behoort tot die geografische gebieden waar er sprake zou zijn van een gewapend conflict. Waar de verzoekende partijen stellen dat de veiligheidsincidenten in de steden verband houden met de "*conflicten in de regio*", merkt de Raad op dat in de bestreden beslissingen niet wordt ontkend dat stedelijke gebieden gelegen in de departementen waar er zich een gewapend conflict voordoet, beïnvloed kunnen worden door dit geweld, doch volgt hieruit niet dat er in die steden en de overige regio's in Colombia sprake is van een gewapend conflict, noch van willekeurig geweld. Door verder theoretisch in te gaan op het begrip 'gewapend conflict', brengen de verzoekende partijen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de adjunct-commissaris hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Bogotá is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen werden gehoord op het CGVS. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over de verzoekende partijen hun land van herkomst en op alle dienstige stukken. De adjunct-commissaris heeft de beschermingsverzoeken van de verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan blijken dat de adjunct-commissaris een beoordelingsfout heeft gemaakt.

3.2.9. Waar de verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT